

دی ۱۳۸۲

به آموزش و پرورش هم بایستی توجه ویژه شود. عمده توجه این شورا از زمانی که بنده هم در این شورا بودم، به دانشگاه‌هاست. البته دانشگاه‌ها مهمند اما آموزش و پرورش را نباید دست‌کم گرفت. راجع به آموزش و پرورش و فضای فرهنگی، فکری و ارزشی آن حقیقتاً باید فکر و کار شود. نمی‌توان نسبت به میلیون‌ها جوان و جوانی که در آموزش و پرورش در اختیار ما هستند بی‌تفاوت بود یا کار نسنجیده کرد یا احیاناً خدای نکرده کار غلطی انجام داد. باید نسبت به مقوله آموزش و پرورش هم کار کرد و از نفوذ برخی از افکار و رفتارها در آن به‌طور جد جلوگیری کرد.

دی ۱۳۸۲

من شنیدم که بعضی از مصوبات شورا پیگیری نمی‌شود. مصوبات شورا را پیگیری کنید که تحقق پیدا کند. پیگیری هم به دستور و فرمان نیست، گاهی با مذاکره و تبادل نظر کردن با دستگاه‌های مسئول است به این کیفیت که آنچه در شورا تصمیم‌گیری می‌شود، حقیقتاً کار شود و این‌طور نباشد که شما - این شخصیت‌های برجسته - بنشینید دور هم و این همه زحمت بکشید و تصمیمی بگیرید، بعد در عمل هیچ اتفاقی نیفتد و کاری نشود.

دی ۱۳۸۳

من از آغاز تاکنون، این شورا را در قله تصمیم‌گیری برای مسائل فرهنگی می‌دانستم. البته این مسائل با سیاست و اقتصاد و سیاست خارجی فرق دارد، مرز این با آنها مشخص است. این فرهنگ است با همان گستره‌هایی که دارد و تأثیری که در همه امور زندگی و شئون دولت و یک جامعه و یک ملت می‌تواند بگذارد. آن قله تصمیم‌گیری فرهنگی - به معنای نگاه کلان و مهندسی عمومی فرهنگ کشور که شامل دانشگاه و فرهنگ عمومی و مدرسه و نظام آموزشی و کتاب درسی و تربیت معلم و حتی صنعت و غیردلگ می‌شود. باید در اینجا طراحی شود.

دی ۱۳۸۳

انواع و اقسام چیزهایی که در چشم و گوش و احساس انسان اثر می‌گذارد و تولید فرهنگ می‌کنند و فرهنگ جامعه را به سمتی متمایل می‌کنند. نمی‌گویم صددرصد به آن طرف می‌کشاند، به‌هر حال تغییراتی ایجاد می‌کنند. اثر می‌گذارد. چه ما بخواهیم چه نخواهیم. با توجه به اهمیت حقیقتی که نامش فرهنگ جامعه است و با توجه به اینکه اگر ما این مجموعه بنای فرهنگی را مهندسی و از آن حراست و حفاظت نکنیم، عوامل گوناگون تأثیرگذار در فرهنگ قسم نخورده‌اند که چون ما کاری نمی‌کنیم آنها هم کاری نکنند. نه آنها اثر خودشان را می‌گذارند و کار خودشان را می‌کنند. تکلیف ما به عنوان مسئولان نظام جمهوری اسلامی چیست؟

دی ۱۳۸۳

انواع و اقسام چیزهایی که در چشم و گوش و احساس انسان اثر می‌گذارد و تولید فرهنگ می‌کنند و فرهنگ جامعه را به سمتی متمایل می‌کنند. نمی‌گویم صددرصد به آن طرف می‌کشاند، به‌هر حال تغییراتی ایجاد می‌کنند. اثر می‌گذارد. چه ما بخواهیم چه نخواهیم. با توجه به اهمیت حقیقتی که نامش فرهنگ جامعه است و با توجه به اینکه اگر ما این مجموعه بنای فرهنگی را مهندسی و از آن حراست و حفاظت نکنیم، عوامل گوناگون تأثیرگذار در فرهنگ قسم نخورده‌اند که چون ما کاری نمی‌کنیم آنها هم کاری نکنند. نه آنها اثر خودشان را می‌گذارند و کار خودشان را می‌کنند. تکلیف ما به عنوان مسئولان نظام جمهوری اسلامی چیست؟

خرداد ۱۳۹۰

از شورا انتظار می‌رود، با عنایت به گسترش روزافزون کاربرد فناوری‌های اطلاعاتی و ارتباطی در جهان و به تبع آن، فراهم شدن زمینه‌های بی‌نظیر برای انتقال و وسیع فرهنگ و اندیشه اسلامی - انقلابی به دنیا خصوصاً دنیای اسلام و همچنین توسعه کمی و کیفی ارتباط، همکاری و تعامل فکری، فرهنگی با نخبگان مسلمان، ضمن بررسی و ارزیابی همه‌جانبه برنامه‌های دستگاه‌های مسئول در این عرصه، نسبت به تعیین سیاست‌ها و راهبردهای کارآمد و الزامات تحقق آنها اقدام نماید. (پیوست حکم رهبری برای اعضای شورا)

خرداد ۱۳۹۰

کارهای خیلی خوبی انجام گرفته: هم کارهایی که خود شورا مستقیماً انجام داده است و هم پشتیبانی‌هایی که مجموعه دبیرخانه انجام دادند. مثل همین نقشه جامع علمی که خوب کار بزرگی است. کار مهمی است. حالا هم مرزها دادند که کارها و تلاش‌های اجرایی کردن نقشه جامع و تطبیق کردن آن بر موجودیت‌های تعلیم و تربیت کشور در جریان است. که ان شاء الله این کار باید پیش برود. اگر ما این بخش دوم مربوط به نقشه جامع را عملی نکنیم، درست مثل این می‌ماند که یک سدی را با هزینه زیادی تولید کنیم، اما کانال‌های آبرسانی را که باید این آب را به مزارع و به مناطق تشنه برساند، تولید نکنیم.

